

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2024-03-06

Närvarande: F.d. justitieråden Kerstin Calissendorff och Ingemar Persson samt justitierådet Leif Gäverth

Preventiva tvångsmedel för att förebygga och förhindra allvarliga brott

Enligt en lagrådsremiss den 15 februari 2024 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott,
2. lag om ändring i lagen (2023:538) om ändring i lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott,
3. lag om ändring i lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott,

4. lag om ändring i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet,
5. lag om ändring i lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet,
6. lag om ändring i lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet,
7. lag om ändring i lagen (2020:62) om hemlig dataavläsning,
8. lag om ändring i lagen (2022:700) om särskild kontroll av vissa utlänningar.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Sophie Blomgren samt rättssakkunniga Peter Edwards och Anna Uppfeldt.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Allmänt

Utgångspunkter

Lagradsremissens förslag syftar till att ge brottsbekämpande myndigheter (Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Tullverket) utökade möjligheter att använda tvångsmedel för att förebygga och förhindra allvarliga brott. Det är fråga om hemliga tvångsmedel som får användas vid myndigheternas underrättelseverksamhet (s.k. preventiva tvångsmedel).

Såsom framhålls i Lagrådets yttrande över lagstiftningsärendet "Hemliga tvångsmedel – effektiva verktyg för att förhindra och utreda allvarliga brott" (prop. 2022/23:126 bilaga 1) är var och en skyddad

gentemot det allmänna mot undersökning av brev och andra förtroliga försändelser samt mot hemlig avlyssning eller upptagning av telefonsamtal eller andra förtroliga meddelanden samt mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden. Skyddet får begränsas genom lag och endast för att tillgodose ett ändamål som är godtagbart i ett demokratiskt samhälle. En begränsning får aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den. (Se 2 kap. 6, 20 och 21 §§ regeringsformen.)

Bestämmelser om den enskildes skydd för privat- och familjeliv, hem och korrespondens och den personliga integriteten finns även i artikel 8 i Europakonventionen och i artiklarna 7 och 8 i EU:s stadga om de grundläggande mänskliga rättigheterna (EU-stadgan). För en mer utvecklad beskrivning av den enskildes skydd, se Lagrådets yttrande i nämnda lagstiftningsärende.

I svensk rätt begränsas den enskildes skydd mot att det allmänna utför hemlig avlyssning eller upptagning av telefonsamtal eller andra förtroliga meddelanden genom tvångsmedlen hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation, hemlig kameraövervakning, postkontroll, hemlig rumsavlyssning och hemlig dataavläsning. Härutöver finns andra tvångsmedel vars användning kan medföra intrång i den enskildes integritet, exempelvis husrannsakan, undersökning på annat ställe, genomsökning på distans och kroppsvisitation.

I en förundersökning kan tvångsmedel användas i brottsutredande syfte och för lagföring. Användningen regleras huvudsakligen i rättegångsbalken och lagen om hemlig dataavläsning och förutsätter att det finns en konkret brottsmisstanke som är föremål för förundersökning och, med vissa undantag, att det finns en utpekad person som är skäligen misstänkt för brott.

Förutsättningarna för användning av hemliga tvångsmedel för att förebygga, förhindra och upptäcka brott (dvs. i brottsbekämpande myndigheters underrättelseverksamhet) regleras däremot, såvitt nu är aktuellt, i lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott (preventivlagen), lagen om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet (inhämtningslagen), lagen om särskild kontroll av utlänningar, men också i lagen om dataavläsning.

Genom lagförslagen utvidgas på flera sätt användningsområdet för hemliga preventiva tvångsmedel

Förslagen utgör en betydande komplettering av de utökade möjligheter till användning av tvångsmedel som infördes den 1 oktober 2023 i rättegångsbalken och i två av de lagar som nu är aktuella: preventivlagen och lagen om dataavläsning.

En utgångspunkt för Lagrådets granskning av remissen har varit att riksdagen har ställt sig bakom den lagstiftning som infördes den 1 oktober 2023.

Syftet med förslagen är att tillgodose brottsbekämpande myndigheters behov av att mer effektivt kunna agera tidigt för att förutse och förhindra allvarliga brott. Det gäller främst brott i kriminella miljöer och inom Säkerhetspolisens verksamhetsområde.

Förslagen innebär bland annat att fler typer av hemliga tvångsmedel nu ska kunna komma till användning i underrättelseverksamhet. Det handlar om hemlig rumsavlyssning, hemlig dataavläsning avseende motsvarande uppgifter som vid rumsavlyssning, husrannsakan – eller undersökning på annat ställe – med eller utan närvaro av den som åtgärden riktas mot samt genomsökning på distans.

Hemlig rumsavlyssning och hemlig dataavläsning som gäller motsvarande uppgifter kan i nuläget enbart tillåtas i en förundersökning för att utreda brott av särskilt allvarligt slag. Enligt

förslaget ska, om vissa förutsättningar är uppfyllda, dessa tvångsmedel även kunna tillåtas för användning i preventivt syfte avseende särskilt allvarlig brottslighet och vissa brott som anges vara särskilt svåra att utreda och mycket angelägna att bekämpa.

Vissa tvångsmedel, exempelvis hemlig kameraövervakning, kommer från att tidigare ha avsett viss plats nu även att kunna tillåtas avse den person som övervakningen riktas mot. Och utrymmet för att tvångsvis verkställa beslutade åtgärder kommer att bli större.

Vidare föreslås bland annat att ett tillstånd att inhämta uppgifter om meddelanden i ett elektroniskt kommunikationsnät med stöd av inhämtningslagen ska kunna meddelas för en utvidgad brottskatalog. Utvidgningen avser grov ekonomisk brottslighet och tillgreppsbrott som kan antas utövas i organiserad form eller systematiskt. De praktiska förutsättningarna för inhämtningen vidgas genom att den verkställande myndigheten medges möjlighet till inhämtning med egen teknisk utrustning, i realtid, av uppgifter om meddelanden. Genom att den nuvarande begränsningen om att uppgifter endast får inhämtas från den som tillhandahåller en elektronisk kommunikationstjänst enligt lagen om elektronisk kommunikation tas bort, kommer inhämtning även att bli möjlig från en nummeroberoende interpersonell kommunikationstjänst.

Fler personer kommer att kunna utsättas för hemliga tvångsmedel

Förslagen urholkar det skydd och de rättigheter som ges i regeringsformen, Europakonventionen och EU:s stadga.

Lagrådsremissens förslag om utökad brottskatalog i inhämtningslagen, användning av ytterligare typer av hemliga preventiva tvångsmedel m.m. medför att ytterst integritetskränkande åtgärder kan riktas mot en avsevärt vidare krets av personer än som nu är fallet. Integritetsrisken för tredje man ökar och det kan i fler fall komma att visa sig att den person som utsatts för åtgärden inte var delaktig i någon brottslig verksamhet. Det är betänkligt särskilt som

ingripande intrång är allvarliga för den enskilde och riskerar att minska den utsattes och andras tillit till myndigheternas brottsförebyggande arbete.

Det står klart att den tekniska utvecklingen och den ökade brottslighet som förslagen tar sikte på har medfört ett behov av utökad tillgång till preventiva tvångsmedel för att på ett effektivt sätt utföra det brottsförebyggande arbetet. Lagrådet kan i det avseendet inte uttala någon egen uppfattning av om förslagen motsvarar det angivna behovet av ökad effektivitet. Det ter sig också svårbedömt huruvida utformningen av förslagen, som bl.a. innefattar tämligen oprecisa kvalifikationer avseende vem preventiva åtgärder kan riktas mot, kan förhindra godtycke. Risken är betydande att det i den praktiska tillämpningen uppkommer fall som med fog kan uppfattas som trakasseri eller otillbörlig kontroll mot ovidkommande personer. Det gäller inte minst de hemliga tvångsmedlen husrannsakan och undersökning på annat ställe.

Vad som nu har sagts sätter ljuset på träffsäkerheten av de förutsättningar som ska gälla för beviljande av tillstånd till ett hemligt tvångsmedel och av de kontrollmekanismer som redan finns eller som nu föreslås.

Lagrådet har förståelse för svårigheten att på ett konkret sätt ange förutsättningarna för tillstånd till användning av ett tvångsmedel på ett så tydligt sätt att de uppfyller de minimigarantier för rättssäkerhet för enskilda som har utvecklats i exempelvis Europadomstolens praxis. I det sammanhanget får det särskild betydelse att förutsättningarna vid bedömningen av en begäran om tillstånd till ett hemligt tvångsmedel kan antas vara annorlunda och mindre precisa än då en förundersökning har inletts och att det därmed blir svårare att i det enskilda fallet bedöma behovet och proportionaliteten av den sökta åtgärden.

Ett stort ansvar kommer att vila på de tillståndsgivande organen och de organ som genomför tillsynen.

Behov av utvärdering och av översyn

Utformningen av förutsättningarna för tillstånd att använda hemliga tvångsmedel och av kontrollmekanismerna följer i stort vad som redan föreskrivs i nuvarande lagstiftning inklusive de nyligen införda ändringarna i 27 kap. rättegångsbalken och 1 a § preventivlagen. Detsamma gäller utformningen av beslutsfattande och kontrollmekanismer.

Omfattningen och arten av de utvidgade möjligheterna till hemliga tvångsmedel är emellertid av sådant slag att ett stort antal enskilda riskerar att drabbas av i sak omotiverade intrång i sin personliga integritet. Den intresseavvägning som ligger i proportionalitetsbedömningarna ter sig annorlunda till sin karaktär än då en förundersökning har inletts. Härtill kommer att fler utomstående som mer av en slump råkar bli utsatta för något av tvångsmedlen riskerar att lida men av åtgärden. Sagda inger ett stort mått av oro även i förhållande till det redovisade behovet av mer effektiva brottsförebyggande åtgärder och de förslag som avser att säkerställa att proportionalitetskravet uppfylls och stärka rättssäkerheten.

Flera av de redan genomförda ändringarna och flera av förslagen i lagrådsremissen är tidsbegränsade. Tidsbegränsning av lagar som innebär att riskerna för enskildas personliga integritet ökar har även förekommit tidigare. Det kan förefalla betryggande, men det stämmer ändå till eftertanke att, såvitt Lagrådet känner till, det aldrig har förekommit att någon sådan lagstiftning har upphävts eller lett till förändring som inneburit en minskad risk för integritetsintrång.

Tidsbegränsningen ger vid handen att en utvärdering av lagändringarna är avsedd att komma till stånd. Någon redogörelse för hur utvärderingen ska ske och av vem lämnas inte. Lagrådet förordar att detta klargörs vid den fortsatta beredningen.

Vid en utvärdering bör även prövas huruvida de brottstyper som i fortsättningen kommer att ligga till grund för de olika hemliga tvångsmedel som får tillåtas, är av sådan grov, allvarlig, särskilt allvarlig eller samhällsfarlig karaktär att de – i ljuset av det skydd som regeringsformen, Europakonventionen och EU:s stadga föreskriver – motiverar behovet av dem.

De nu föreslagna ändringarna samspelar med flera nyligen gjorda ändringar rörande tvångsmedel i lagar som avser brottsförebyggande och brottsutredande verksamhet samt lagföring av brott. Materien är komplex, svåröverskådlig och överlappningar mellan lagar och tvångsmedel ökar.

I likhet med flera remissinstanser anser Lagrådet att det är starkt påkallat inte bara med en utvärdering av de tidsbegränsade bestämmelserna utan också med en samlad översyn av all reglering av preventiva tvångsmedel i rättegångsbalken och andra författningar. Det skulle skapa bättre förutsättningar för en bedömning av om effekten av de inskränkningar i den personliga integriteten som regleringen leder till kan anses godtagbara i ett demokratiskt samhälle. I ett sådant eller annat sammanhang bör också övervägas om det är möjligt att ange riktlinjer för vad som bör avses med allvarlig, särskilt allvarlig, grov och samhällsfarlig brottslighet (jfr resonemangen i remissen på s. 58 f. om att även viss brottslighet med ett straffvärde om tre månader uppfyller kravet på grov brottslighet med exempelvis den s.k. tvåårsnormen respektive fyraårsnormen i Lagrådets nyss nämnda yttrande).

Tidpunkten för när lagändringarna ska träda i kraft

Enligt de remitterade förslagen ska de träda i kraft redan den 1 januari 2025. Nu föreslås att ändringarna träder i kraft den 1 juli 2024. Såväl Tullverket som Åklagarmyndigheten har betonat att myndigheterna behöver tid för att göra nödvändiga förändringar i sin verksamhet. Till detta kommer att även andra myndigheters

verksamhet kommer att beröras, exempelvis Polismyndigheten, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden och domstolarna.

Det är angeläget att så omfattande och i förhållande till den enskilde ingripande förslag som detta genomförs med eftertanke, efter att erforderliga utbildningsinsatser hållits och rutiner och IT-system skapats eller anpassats. Ett brådstörtat genomförande ökar riskerna och kan komma att utgöra ett informellt hinder mot exempelvis ändrade rutiner.

Lagrådet avstyrker lagförslagen i denna del.

Förslaget till lag om ändring i lagen om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott

1 och 4 c §§

Husrannsakan och undersökning på annan plats i preventivt syfte ska enligt förslaget bl.a. få användas för att *utröna omständigheter* som *kan* vara av betydelse för att förhindra att den person som åtgärden riktas mot – när det finns en påtaglig risk för det – utövar brottslig verksamhet som innefattar brott av det slag som anges i 1 eller 1 a §. Utformningen ansluter i viss mån till utformningen av husrannsakan i 28 kap. rättegångsbalken, men regleringen där tar sikte på ett redan begånget brott.

Tillstånd till husrannsakan får endast beviljas om det är av *synnerlig vikt* för att förhindra den brottsliga verksamheten och skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den person som åtgärden riktas mot eller för något annat motstående intresse (jfr 3 §). En hemlig husrannsakan är ett av de allra mest integritetsingripande tvångsmedlen.

Förslagets ordalydelse ger intrycket av att ett ospecificerat eftersökande skulle kunna tillåtas i syfte att förhindra viss allvarlig brottslighet. Det står emellertid klart att vad som skulle kunna

uppfattas som en "fishing expedition" inte är av *synnerlig* vikt för ändamålet att förhindra brott. Enligt Lagrådets mening bör ordalydelsen ge ett mer konkret uttryck för vad som eftersöks, den brottsliga verksamhet som befaras och den förväntade betydelsen för att förhindra den verksamheten.

Lagrådet kan således inte tillstyrka den föreslagna bestämmelsen i dess nuvarande utformning. Vid den fortsatta beredningen bör övervägas om orden "utröna omständigheter som kan vara av betydelse för att förhindra den brottsliga verksamheten..." kan ersättas med exempelvis "eftersöka sådana omständigheter som det finns anledning att anta är av betydelse för att förhindra den brottsliga verksamhet för vilken åtgärden begärs".

4 a §

Paragrafen avser vilken plats eller person som hemlig kameraövervakning får riktas mot. Hemlig kameraövervakning ska i första hand ske på en plats där den person som åtgärden riktas mot kan antas komma att uppehålla sig, eller den plats där den brottsliga verksamheten kan antas komma att utövas.

Paragrafen innehåller en undantagsbestämmelse i andra stycket som innebär att om det finns särskilda skäl får hemlig kameraövervakning även avse den person som åtgärden riktas mot i stället för en viss plats.

Enligt Lagrådets mening blir paragrafen mer lättläst om den formuleras enligt följande.

Ett tillstånd till hemlig kameraövervakning av en plats får avse endast

1. en plats där den person som åtgärden riktas mot kan antas komma att uppehålla sig, eller
2. en plats där den brottsliga verksamheten kan antas komma att utövas eller en nära omgivning till denna plats.

Ett tillstånd till hemlig kameraövervakning får, om det finns särskilda skäl, riktas mot en person i stället för en viss plats. Beslutet får då verkställas endast genom att övervakningen riktas mot en plats där den

personen kan antas komma att uppehålla sig. De tekniska hjälpmedel som används får aldrig placeras på en plats som skyddas mot intrång.

5 §

Att hänvisningen till socialtjänstlagen endast avser familjerådgivare skulle framgå tydligare om texten i slutet av meningens löd:

"...psykoterapeuter eller av familjerådgivare enligt socialtjänstlagen (2001:453), eller...". Motsvarande justering bör ske i andra bestämmelser där hänvisningen till socialtjänstlagen förekommer beträffande familjerådgivare.

5 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillträdestillstånd vid hemlig kameraövervakning och hemlig rumsavlyssning. Paragrafen har, mutatis mutandis, sin förebild i 27 kap. 25 a § rättegångsbalken.

I paragrafens andra stycke regleras inledningsvis vad som gäller för såväl tillstånd till hemlig kameraövervakning som hemlig rumsavlyssning. I styckets sista mening finns dock en begränsning av möjligheten till tillträdestillstånd när det gäller hemlig kameraövervakning i någons stadigvarande bostad. Någon motsvarande begränsning föreslås inte för hemlig rumsavlyssning.

Eftersom styckets sista mening endast gäller ett av de två tvångsmedlen, förordar Lagrådet att meningens bryts ut till ett eget stycke.

9 b § första och tredje styckena

I paragrafen föreslås regler om verkställighet av en husrannsakan eller en undersökning på ett annat ställe. I första stycket anges att en sådan tvångsåtgärd får verkställas utan att den som åtgärden riktas mot, eller den som åtgärden annars utförs hos, är närvarande. Såsom Lagrådet uppfattar bestämmelsen krävs inte heller att personen i fråga har beretts tillfälle att närvara.

Lagrådet anser att första stycket av paragrafen blir tydligare med följande lydelse.

En husrannsakan eller en undersökning på annat ställe får verkställas utan att den som åtgärden riktas mot eller den som åtgärden annars utförs hos är närvarande eller har beretts tillfälle att närvara.

I tredje stycket föreslås att den som en husrannsakan eller en undersökning på annat ställe har utförts hos har rätt att på begäran få ett bevis om åtgärden med uppgift om att åtgärden utförts med stöd av preventivlagen. I författningskommentaren anges att rätten att få ett sådant bevis aktualiseras endast i de fall då den som åtgärden riktas mot, eller den som åtgärden annars utförs hos, har varit närvarande vid verkställigheten.

Den begränsning av rätten att få bevis om åtgärden som görs i kommentaren har inte stöd i lydelsen av den föreslagna bestämmelsen. Där uppställs inte något krav på att den som begär ett bevis om åtgärden närvarar vid verkställigheten. Tredje styckets lydelse (tempus) är således missvisande eftersom rätten till ett bevis förutsätter närvaro.

I anslutning till föredragningen har upplysts att bestämmelsen motsvarar 28 kap. 9 andra stycket rättegångsbalken. Emellertid är huvudregeln i 28 kap. 7 § andra stycket rättegångsbalken att den som husrannsakan avser är närvarande.

Författningskommentaren bör klargöra skillnaden mellan bevis då den åtgärden riktas mot (eller annan) är närvarande och, i annat fall, rätten till underrättelse enligt 16 och 17 §§.

11 §

I paragrafens första stycke finns bestämmelser om förbud mot hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig rumsavlyssning avseende vissa uppgifter eller tal med hänvisning till föreskrifterna i

36 kap. 5 § andra–sjätte styckena rättegångsbalken (det s.k. frågeförbudet). I andra stycket föreskrivs att upptagningar och uppteckningar som omfattas av förbudet omedelbart ska förstöras.

I 27 kap. 22 § andra stycket rättegångsbalken föreskrivs beträffande hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation att hemlig rumsavlyssning inte får avse sådana uppgifter som omfattas av frågeförbudet i 36 kap. 5 § andra–sjätte styckena och att för det fall det under avlyssningen kommer fram att det är fråga om ett sådant samtal eller tal ska avlyssningen omedelbart avbrytas.

Det har vid föredragningen upplysts att tanken är att även en pågående hemlig avlyssning omedelbart ska avbrytas om avlyssningen berör uppgifter som omfattas av frågeförbudet.

I 11 § bör det därför föras in en uttrycklig föreskrift om att hemlig avlyssning enligt preventivlagen omedelbart ska avbrytas om det kommer fram att det är fråga om ett sådant samtal som avses med frågeförbudet. Det kan lämpligen ske genom ett tillägg i andra stycket som föreslås få följande lydelse.

Upptagningar och uppteckningar ... av förbud enligt första stycket. Om det under avlyssningen kommer fram uppgifter som omfattas av första stycket ska upptagningen eller avlyssningen omedelbart avbrytas.

13 § tredje stycket

I tredje stycket, jämfört med paragrafens första stycke, regleras bl.a. vem som får undersöka, öppna eller granska en handling som påträffas vid en husrannsakan, en undersökning på annat ställe eller vid en undersökning på distans. Bestämmelsen avses även vara tillämplig på kopior som tas av påträffade handlingar. Den föreslagna lagtexten har dock fått en inte helt lyckad utformning på så sätt att det talas om att en kopia ”påträffas”, när man egentligen avser situationen att en påträffad handling kopieras. Lagrådet föreslår därför att bestämmelsen får följande lydelse.

En enskild handling som påträffas vid en husrannsakan, en undersökning på annat ställe eller en genomsökning på distans får undersökas, öppnas eller granskas på det sätt som anges i första stycket. Handlingen ska undersökas snarast möjligt. Vad som nu sagts gäller även för en kopia som tas av en sådan handling.

17 §

Andra stycket första meningen i paragrafen bör utformas på så sätt att underrättelsen till den som varit utsatt för en åtgärd enligt 1 § första stycket 7, 1 a §, 1 b § första stycket 6 eller 1 c § ska få uppgift om *de skäl* som har legat till grund för åtgärden (i stället för misstanke). Andra meningen kan då formuleras: Annan som har varit utsatt för åtgärden ska få uppgift om den.

Förslaget till lag om ändring i lagen om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet

3 §

I lagrådsremissen föreslås (avsnitt 6.5) att åklagare vid Åklagarmyndigheten även fortsättningsvis – såväl inom lagens nuvarande tillämpningsområde som inom det föreslagna utökade området – ska få fatta beslut i ärenden enligt inhämtningslagen.

I remissen anges till stöd för bedömningen att det vid tillståndsgivning i underrättelseverksamhet är andra intressen som gör sig gällande än vid en förundersökning, eftersom inriktningen då är att ett brott har begåtts som ska lagföras.

Lagrådet, som inte till fullo kan följa resonemanget om ett medborgarperspektiv och dess betydelse för om det är en åklagare vid Åklagarmyndigheten eller en domstol som bör fatta ett beslut, anser att det är lämpligare att beslut enligt inhämtningslagen fattas av allmän domstol.

Domstolar fattar redan idag beslut om preventiva tvångsmedel med stöd av preventivlagen och dataavläsningslagen och är således väl förtrogna med att fatta beslut om tvångsmedel i ett tidigare skede än lagföringen.

Det har ifrågasatts av flera remissinstanser, sedan en utveckling av praxis har skett, om åklagare vid Åklagarmyndighet uppfyller EU-rättens krav på beslutsorgan när det gäller lagring av kommunikations- och lokaliseringssuppgifter. Det råder inte någon tveksamhet om att en domstol uppfyller kraven.

Mängden brådskande ärenden i domstolarna skulle öka om allmän domstol blir beslutsfattare, men domstolsväsendet är numera väl organiserat för att hantera sådana ärenden.

Om inhämtningen kommer att kunna ske i realtid med egen teknik så blir vidare, enligt Lagrådet, nivån på potentiella integritetsintrång en helt annan och mer ingripande. Enligt Lagrådets mening motiverar därför fler skäl än rättsutvecklingen en ändrad beslutsordning till i linje med vad som gäller enligt preventivlagen och lagen om hemlig dataavläsning. Det är också en fördel om en och samma instans fattar beslut avseende olika tvångsmedel riktade mot en viss person med stöd av dessa lagar.

Lagrådet förordar således att beslutanderätt även avseende ärenden enligt inhämtningslagen anförtros allmän domstol.

6 §

För att göra bestämmelsen mer lättläst föreslår Lagrådet att lydelsen ändras till

Den verkställande myndigheten får besluta att uppgifter som har kommit fram vid inhämtning enligt denna lag får användas för ett annat ändamål än det som har legat till grund för tillståndet.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.